

בית המשפט המחוזי בנצרת בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

15 פברואר 2021

עמ"ש 20-04-39823 ל.פ. נ' ג.מ. ז"ל ואח'

תיק חיצוני:

בפני כב' השופט הבכיר שאהר אטרש – אב"ד
כב' השופט ערפאת טאהא
כב' השופטת תמר נסים שי

ל.פ. המערערת:
ע"י ב"כ עו"ד אלברק יוסף

נגד

המשיבים:
1. ג.א.
2. א.כ.
שניהם על ידי ב"כ עו"ד ישראל דווידסון
3. ר.ל.
4. האפוטרופוס הכללי

- 1 ערעור על פסק דינו של בית המשפט לענייני משפחה בנצרת (כב' השופט אסף זגורי,
- 2 ס. נשיא) שניתן ביום 24.4.2020 בשלושה תיקים מאוחדים ת"ע 59419-02-18,
- 3 תמ"ש 16620-05-18 ו- תמ"ש 67787-06-19

פסק דין

(עותק מותר לפרסום)

4

5 השופט ע' טאהא:

6 רקע עובדתי

- 7 1. המנוחה ג.ר. (להלן: "המנוחה") והמנוח ג.מ. (להלן: "המנוח") נישאו ביום
- 8 xx.x.1974. לשניהם היו אלה נישואים שניים, כאשר מנישואיה הקודמים
- 9 נולדו למנוחה שתי בנות, ל.פ. (המערערת) ו-ר.ל. (המשיבה מס' 3) ואילו
- 10 למנוח נולדו מנישואיו הקודמים שני ילדים: ג.א. (המשיב מס' 1) ו- כ.א.
- 11 (המשיבה מס' 2) (המשיבים 1 ו- 2 יכוננו להלן ביחד "המשיבים").

בית המשפט המחוזי בנצרת בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

15 פברואר 2021

עמ"ש 20-04-39823 ל.פ.נ' ג.מ.ז"ל ואח'

תיק חיצוני:

2. נישואי המנוחים עלו על שרטון, המנוח עזב את הבית בו התגוררו השניים בשנת 1997 ועבר לגור בדירה אחרת. יתירה מכך, ביום 8.9.1997 חתמו השניים על הסכם גירושין, אשר הסדיר, בין היתר, את הנושאים הממוניים ביניהם. הסכם זה הוגש לאישור בית הדין הרבני, ואף נקבע דיון לצורך אישורו. בשל אירוע לב בו לקתה המנוחה סמוך לפני מועד הדיון, היא לא התייצבה לדיון. אין מחלוקת כי הסכם הגירושין לא אושר בסופו של יום בבית הדין הרבני, והמנוחים לא התגרשו באופן פורמאלי, אך הם המשיכו לחיות בנפרד עד יומם האחרון. כפי שיפורט בהמשך, בפי המשיבים טענה, כי המנוחים היו בני זוג עד יום פטירתה של המנוחה, ולטענה זו אדרש בהמשך.
3. ביום x.xx.2013 נפטרה המנוחה. המערערת הגישה לבית המשפט לענייני משפחה בקשה למתן צו קיום צוואת המנוחה מיום 5.12.2012 (ת"ע 48383-03-14); המנוח הגיש בקשה למתן צו ירושה אחר המנוחה (ת"ע 48127-03-14); ואילו המערערת הגישה התנגדות לבקשה למתן צו ירושה, בגדרה טענה כי המנוח לא היה בן זוגה של המנוחה במועד הפטירה (ת"ע 48336-03-14). בפסק דין שנתן בשלוש תביעות אלה ביום 3.5.2017 דחה בית המשפט קמא את הבקשה לקיום צוואת המנוחה מהטעם שבמועד עריכת הצוואה היא לא הייתה כשרה לצוות, ודחה את טענת המערערת שהמנוח לא היה בן זוגה של המנוחה במועד הפטירה. בהתאם לכך קבע בית המשפט קמא, כי עיזבונה של המנוחה יתחלק באופן הבא: המנוח יקבל 50% ואילו כל אחת מבנותיה תקבל 25% מהעזבון.
4. במסגרת הדיון בערעור שהגישה המערערת על פסק הדין של בית המשפט קמא בהליכים הנ"ל, קיבלו הצדדים את המלצת ערכאת הערעור שלפיה, פסק דינו של בית המשפט קמא יבוטל וינתן צו ירושה שלפיו, המנוח ירש 25% מעיזבון המנוחה ושאר העיזבון יחולק בין בנותיה של המנוחה (המערערת והמשיבה 3) בחלקים שווים ביניהן. במהלך הדיון בערעור הבהיר בית משפט זה, כי "לפי הממצאים שבעובדה אנו סבורים, כי מבחינה

בית המשפט המחוזי בנצרת בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

15 פברואר 2021

עמ"ש 20-04-39823 ל.פ.נ' ג.מ.ז"ל ואח'

תיק חיצוני:

1 מהותית לא היו שני המנוחים בני זוג, כמשמעות הדבר בדיני הירושה, לכל
2 הפחות משנת 1997. נותרה אפוא השאלה, האם העובדה שהמנוחים לא
3 התגרשו פורמלית, משליכה על הירושה. על מנת שכל צד יקנה סיכון אנו
4 מציעים, כי הערעור יתקבל באופן זה שהמנוח יירש 25% מעזבונו של
5 המנוחה, ואת שאר עזבונו המנוחה יירשנו בנותיה, ה"ה ר.ל. ול.פ., בחלקים
6 שווים ביניהם...". כאמור, הצדדים קיבלו את המלצת ההרכב ובהתאם לכך
7 ניתן פסק הדין שנתן תוקף להסכמות הצדדים. במסגרת פסק הדין שאישר
8 את הסכמת הצדדים באשר לאופן חלוקת העיזבון הבהיר בית משפט זה, כי
9 "למען הסר ספק, בית משפט זה איננו נותן את דעתו לשאלה מה כולל
10 העיזבון".

11 5. המחלוקת בין הצדדים ושה הכריע בית המשפט קמא בפסק הדין מושא
12 הערעור המונח לפנינו התמקדה בסכום של כ- 3.5 מיליון ₪ שהיה בחשבון
13 משותף של המנוחים במועד הפטירה. המערערת והמשיבה מס' 3 טענו, כי
14 מדובר בכספים השייכים למנוחה בלבד ואילו המשיבים טענו, כי מדובר
15 בסכום שהיה בבעלות משותפת של המנוחים. להכרעה בשאלת הבעלות
16 בכספים הנמצאים בחשבון חשיבות רבה לעניין אופן חלוקתו. אם תתקבל
17 טענת המערערת והמשיבה מס' 3, יקבלו יורשי המנוח (המשיבים) 25%
18 מהסכום - כפי חלקו של המנוח בירושת המנוחה. לעומת זאת, אם תתקבל
19 טענת המשיבים, הם יקבלו 50% מהכספים מכוח בעלותו של המנוח בהם
20 ועוד 25% מהיתרה מכוח חלקו של המנוח בירושת המנוחה, קרי 62.5%
21 מכלל הסכום.

22 פסק דינו של בית המשפט קמא

23 6. בית המשפט קמא קיבל את עמדת המשיבים וקבע, כי הכספים היו בבעלות
24 משותפת של המנוחים ועל כן, זכאים המשיבים למחצית הסכום מכוח
25 בעלותו של המנוח ובנוסף לכך הם זכאים ל-25% מהיתרה מכוח חלקו של
26 המנוח בירושת המנוחה כפי שנקבע על ידי בית משפט זה בהליך הקודם.

בית המשפט המחוזי בנצרת בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

15 פברואר 2021

עמ"ש 20-04-39823 ל.פ.נ' ג.מ.ז"ל ואח'

תיק חיצוני:

1 בשורה התחתונה קבע בית המשפט קמא, כי יורשי המנוח זכאים ל- 62.5%
2 מהסכום שהיה בחשבון המשותף, ואילו המערערת והמשיבה מס' 3 זכאיות
3 ביחד ל- 37.5% מהסכום (18.75% לכל אחת).

4 בית המשפט קמא קבע, כי מאחר שמדובר בחשבון בנק "שנפתח בתקופת
5 הנישואין, הרי שנטל ההוכחה להראות שמדובר בחשבון ובכספים שהם
6 בבעלות המנוחה בלבד ואשר אינם חלק ממסת המשאבים המשותפים הינו
7 לפתחן של בנות המנוחה ולא לפתחם של יורשי המנוח". בית המשפט קמא
8 הוסיף וקבע, כי מוקשה לראות בכספים שהיו בחשבון המשותף כשייכים
9 למנוחה בלבד וזאת משני טעמים: הראשון, מדובר בחשבון בנק משותף
10 מלכתחילה ולא בחשבון שבמקור היה של המנוחה בלבד והמנוח צורף בו
11 כשותף, כאשר בהתאם להלכה הפסוקה, כך נקבע, עצם פתיחת החשבון
12 כמשותף מקימה חזקת שיתוף; השני, מדובר בבני זוג ולא בבני משפחה או
13 שותפים בדרגת קרבה אחרת.

14 בית המשפט קמא קבע עוד, כי אף אם נכונה טענת המערערת כי הכספים
15 הועברו בשנת 2003 מחשבונה הפרטי של המנוחה לחשבון המשותף, "ניתן
16 לראות בכך מתנה לאלתר שמצאה ביטוי בעצם ההעברה ועל פי הפסיקה
17 לעיל, כלל אין מקום לאפשר או ליתן הזדמנות לבנותיה של המנוחה לסתור
18 את חזקת המתנה.. ואם יש להתיר לבנותיה לסתור עדיין יש לקבוע נטל
19 הוכחה מוגבר במיוחד". נטל זה, כך נקבע, לא הורם. המערערת לא הוכיחה
20 את מקור הכספים; לא הוכיחה שהמנוחה יכולה הייתה לצבור את הסכום
21 בכוחות עצמה; הכסף הוחזק בחשבון הפרטי של המנוחה ועבר לחשבון
22 המשותף בתקופה שבה היו המנוחים בני זוג; ולאורך תקופה ממושכת
23 התנהלו שני הצדדים בחשבון המשותף, הפקידו ומשכו כספים, עובדה שאף
24 היא מחזקת את המסקנה כי מדובר בכספים משותפים. על יסוד האמור
25 הגיע בית המשפט קמא למסקנה, כי "לא עלה בידי בנות המנוחה להוכיח
26 שכספי החשבון המשותף מקורן היו בכספי המנוחה או חשבון הבנק של

בית המשפט המחוזי בנצרת בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

15 פברואר 2021

עמ"ש 39823-04-20 ל.פ.נ' ג.מ.ז"ל ואח'

תיק חיצוני:

1 המנוחה דווקא, לא עלה בידיהן להוכיח היעדר כשירות של המנוחה בעת
2 העברת הכספים לחשבון המשותף ולא עלה בידיהן להוכיח כי המנוחה לא
3 רצתה לשתף את המנוח בכספים אלה..."

4 טענות הצדדים

5 7. המערערת טענה, כי שגה בית המשפט קמא עת קבע כי לא עלה בידיה
6 להוכיח כי המנוחה לא רצתה לשתף את המנוח בכספים שהיו בחשבון
7 המשותף. לטענתה, הקרע בין המנוחים היה בשנת 1997 עת נפרדו דרכיהם
8 וחתמו על הסכם הגירושין ועל כן, הכספים שהיו בחשבונה הפרטי של
9 המנוחה ושעברו לחשבון המשותף היו של המנוחה ושלה בלבד. המערערת
10 טענה עוד, כי לאורך כל השנים המנוחה לא שיתפה את המנוח במאומה
11 מרכושה ובשנת 1992 נתנה הוראה לקופת הפנסיה שלה להעביר את הכסף
12 המגיע לה לחשבונה הפרטי ולא לחשבון המשותף. המערערת הוסיפה וטענה,
13 כי לאורך השנים היו לכל אחד מהמנוחים חשבונות בנק פרטיים וכל אחד
14 מהם התנהל בחשבונות שלו, מבלי שנעשו פעולות כלשהן בחשבון המשותף,
15 למעט הפקדת כספי הפנסיה של המנוח ומשיכתם מיד לאחר הפקדתם.
16 לטענתה, שתי פעולות בלבד ביצע המנוח בחשבון המשותף מעבר להפקדת
17 כספי הפנסיה שלו ומשיכתם: האחת בתאריך 4.6.2003 עת העביר מחשבונה
18 הפרטי של המנוחה לחשבון המשותף סכום של 145,000 ₪ שנמשך מהחשבון
19 ביום 8.6.2003 ונעלם; והשנייה בתאריך 13.7.2003 עת העביר המנוח סכום
20 של כ- 3.3 מיליון ₪ מחשבונה הפרטי של המנוחה לחשבון המשותף וכשלושה
21 חודשים לאחר מכן העביר המנוח את הסכום לחשבונו הפרטי. עובדות אלה,
22 כך נטען, מלמדות כי המנוח שלח יד בכספי המנוחה מקום שהוא לא היה
23 מורשה לעשות כן.

24 לתמיכה בטענותיה כי המנוח שלח יד בכספי המנוחה הפנתה המערערת אף
25 לעובדה, כי העברת הכספים מחשבונה הפרטי של המנוחה לחשבון המשותף
26 נעשתה סמוך לאחר שנודע למנוח כי בכוונת שירותי הרווחה לכפות על

בית המשפט המחוזי בנצרת בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

15 פברואר 2021

עמ"ש 39823-04-20 ל.פ.נ' ג.מ.ז"ל ואח'

תיק חיצוני:

1 המנוחה להתאשפז בבית אבות נוכח מצבה הרפואי והנפשי אותה עת. כן
2 הפנתה המערערת לעובדה כי כחמישה חודשים לאחר שהעביר את הסכום
3 לחשבונו הפרטי, העביר המנוח את הסכום חזרה לחשבון המשותף, מבלי
4 שניתן הסבר כלשהו מדוע הסכום הועבר חזרה לחשבון המשותף. המערערת
5 הוסיפה וטענה, כי העובדה שהכספים היו בחשבון המשותף בנקודת זמן
6 מסוימת אינה מהווה ראיה חלוטה לשיתוף מלא ומוחלט בכספים, אלא רק
7 ראיה לכאורה. לשיטתה, מקום ש"נתיב הכסף" ברור, מקום שהוכח כי
8 מקורו בכספי המנוחה בלבד, ומקום שהוכח כי המנוחה לא התכוונה לשתף
9 את המנוח בכספים אלה ולא התכוונה לתת לו מתנה, אין לקבל את קביעת
10 בית המשפט קמא, כי מדובר בכספים בבעלות משותפת.

11 8. המשיבים טענו, כי עיקר הערעור נוגע לקביעות עובדתיות של בית המשפט
12 קמא, ובהתאם להלכה הפסוקה, אין דרכה של ערכאת הערעור להתערב
13 בממצאים העובדתיים שקובעת הערכאה הדיונית. לשיטתם, המערערת לא
14 הצליחה להוכיח את מקור הכסף שהיה בחשבון המשותף וסוגיה זו נותרה
15 עלומה. מאחר שהנטל על המערערת להוכיח כי מדובר בכספים של המנוחה
16 בלבד על אף הימצאם בחשבון המשותף ומאחר שנטל זה לא הורם, בצדק
17 קבע בית המשפט קמא, כי מדובר בכספים משותפים של המנוחים.
18 המשיבים הוסיפו וטענו, כי המערערת לא הוכיחה שמקור הכספים הוא בחיי
19 המנוחה טרם נישואיה עם המנוח ולא הוכיחה כי מקורם בחייה לאחר
20 שהמנוחים נפרדו ועל כן, בצדק קבע בית המשפט קמא כי מדובר בכספים
21 שנצברו במהלך החיים המשותפים של המנוחים ועל כן, נכונה קביעתו כי
22 מדובר בכספים משותפים. לטענת המשיבים, הן מכוח ההלכה הפסוקה
23 הקובעת כי כספים שהופקדו בחשבון המשותף הם כספים שבבעלות
24 משותפת של השותפים בחשבון והן מכוח הכלל הקובע כי כספים שנצברו
25 במהלך החיים המשותפים של בני זוג הם של שני בני הזוג אף אם נמצאים
26 בחשבון של אחד מהם, נכונה קביעת בית המשפט קמא כי הכספים שהיו
27 בחשבון המשותף במועד פטירתה של המנוחה שייכים לשני המנוחים יחד.

בית המשפט המחוזי בנצרת בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

15 פברואר 2021

עמ"ש 39823-04-20 ל.פ.נ' ג.מ.ז"ל ואח'

תיק חיצוני:

9. המשיבים טענו עוד, כי במסגרת הליך קודם שהתנהל בין הצדדים בבית המשפט לענייני משפחה בטבריה במסגרת תיק 36323-07-12 נחתמה פסיקתה על ידי כב' השופטת ג'מילה ג'בארין כליפה שלפיה, כל אחד מהמנוחים קיבל סכום של 100,000 ₪ מהכספים שהיו בחשבון המשותף. לטענתם, הדבר מלמד כי ערכאה שיפוטית כבר קבעה שמדובר בכספים משותפים באופן שווה, וקביעה זו יוצרת השתק פלוגתה המונע מהמערערת לטעון אחרת.

8 דיון והכרעה

10. לאחר שעיינתי בפסק דינו של בית המשפט קמא, בחומר הראיות שהונח לפניו, בסיכומים בכתב שהגישו הצדדים ולאחר שהצדדים השלימו את טענותיהם בעל פה בדיון שקיימנו בערעור ביום 26.10.2020, **נחה דעתי כי דין הערעור להתקבל.**

11. תחילה ובטרם אכנס לגוף המחלוקת שבין הצדדים, יש לסלק את הטענה המקדמית שהעלו המשיבים בדבר קיומו של השתק פלוגתה. בטענתם זו מסתמכים המשיבים על פסיקתה שנחתמה בידי בית המשפט לענייני משפחה בטבריה (כב' השופטת ג'מילה ג'בארין כליפה) ביום 9.4.2013 במסגרת תיק א"פ 36323-07-12 (להלן: "**ההליך הקודם**"), בגדרה הורה בית המשפט קמא לבנק הפועלים, שבו מתנהל החשבון המשותף, להעביר מהחשבון המשותף סכום של 100,000 ₪ לכל אחד מהמנוחים. לטענתם, הוראה זו מלמדת שערכאה שיפוטית שנדרשה לסוגיה בהליך קודם שהתנהל בין הצדדים כבר קבעה, כי מדובר בכספים משותפים, וקביעה זו יוצרת השתק פלוגתה.

דין הטענה להידחות בהיותה חסרת בסיס ואף נגועה במידה רבה בחוסר תום לב. הפסיקתה עליה חתם בית המשפט בהליך הקודם באה לשקף את פסק הדין שניתן באותו הליך ביום 18.2.2013 ושבגדרו נתן בית המשפט תוקף להסכמות הצדדים כפי שהועלו בפרוטוקול הדיון מאותו יום. מעיון

בית המשפט המחוזי בנצרת בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

15 פברואר 2021

עמ"ש 20-04-39823 ל.פ.נ' ג.מ.ז"ל ואח'

תיק חיצוני:

1 בפרוטוקול עולה, כי הצדדים הגיעו לידי הסכמה שמתוך הכספים המוחזקים
2 בחשבון המשותף יועבר סכום של 100,000 ₪ לכל אחד מהמנוחים על אף
3 קיומה של מחלוקת בין הצדדים באשר לבעלות בכספים אלה ומתוך הסכמה
4 מפורשת, שאין בהסכמה זו כדי לפגוע בטענה של מי מהצדדים באשר
5 לבעלות בכספים הנמצאים בחשבון המשותף. בין היתר צוין בהסכמת
6 הצדדים, כי "... מאחר וקיימת מחלוקת בין הצדדים לעניין האם מדובר
7 בכספים המשותפים לשני החסויים או רק לחסויה הגב' ג.ר. או מדובר
8 בכספים משותפים של שני החסויים, מוסכם כי בשלב זה ועל מנת ששני
9 החסויים ייהנו מהכספים הנמצאים בחשבון המשותף, יועברו לחשבון של
10 כל אחד מהחסויים, סך של 100,000 ₪...". בהמשך ההסכמות צוין, כי "אין
11 בהסכמה זו כדי לפגוע בטענות מי מהצדדים בעניין הבעלות בכספים
12 ככספים הנמצאים בחשבון הבנק". כפי שניתן להיווכח, העברת הסכומים
13 לחסויים נועדה לאפשר להם ליהנות מכספים אלה בעודם בחיים וזאת על אף
14 קיומה של מחלוקת באשר לבעלות בכספים הנמצאים בחשבון המשותף,
15 כאשר כל אחד מהצדדים שומר לעצמו את מלוא הטענות בעניין זה.
16 התעלמות המשיבים מהסכמה מפורשת זו והעלאת הטענה כי הפסיקתה
17 עליה חתם בית המשפט לצורך יישום ההסכמה מהווה השתק פלוגתה
18 וקביעה מפורשת של בית המשפט באשר לשותפות בכספים המוחזקים
19 בחשבון המשותף, הינה התנהלות חסרת בסיס ונגועה במידה רבה בחוסר
20 תום לב.

21 המנוחים כבני זוג

22 12. לאורך פסק דינו של בית המשפט קמא שזורה הקביעה כי המנוחים היו בני
23 זוג ועל כן, קיימת חזקת שיתוף בכספים הנמצאים בחשבון המשותף. אף אם
24 מקור הכספים הוא בחשבון הפרטי של המנוחה, העברת הכספים לחשבון
25 המשותף בתקופה שבה היו המנוחים בני זוג מלמדת, לשיטתו של בית
26 המשפט קמא, על כוונה מצד המנוחה לתת למנוח מחצית הסכום במתנה.

בית המשפט המחוזי בנצרת בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

15 פברואר 2021

עמ"ש 39823-04-20 ל.פ.נ' ג.מ.ז"ל ואח'

תיק חיצוני:

1 אינני יכול לקבל את קביעתו של בית המשפט קמא בדבר היותם של
2 המנוחים בני זוג, לא במועד העברת הכספים לחשבון המשותף (13.7.2003),
3 לא במועד פטירת המנוחה (x.xx.2013) ולא במשך תקופה מאוד ממושכת
4 לפני שני מועדים אלה. ראשית, כפי שהובא לעיל, במסגרת הדיון בערעור על
5 פסק דינו של בית המשפט לענייני משפחה בהליך הקודם שנגע לאופן חלוקת
6 ירושת המנוחה הביע בית משפט זה את עמדתו המפורשת כי המנוחים לא
7 היו בני זוג לפחות משנת 1997 ועמדה זו היוותה חלק בלתי נפרד מההצעה
8 שהועלתה במהלך הדיון בערעור. הצדדים הסכימו להצעה על כל מרכיביה
9 ועל כן, מנועים המשיבים מלהעלות טענה כי במועד העברת הכספים היו
10 המנוחים בני זוג. ואכן, עיון בסיכומים שהגישו המשיבים מעלה, כי אין
11 בפייהם טענה כי במועד העברת הכספים היו המנוחים בני זוג וטענתם היא
12 שיש לראות בהם בני זוג בתקופה שבה שהתה המנוחה בבית אבות מאחר
13 שבאותה תקופה ביקר המנוח את המנוחה כמעט באופן יומי וטיפל בה
14 (ראו סעיף 23 לסיכומי המשיבים).

15 13. שנית, אף לגופו של עניין אין בסיס לקביעת בית המשפט קמא, כי המנוחים
16 היו בני זוג במועד העברת הכספים. הראיות שהונחו לפתחו של בית המשפט
17 קמא מלמדות באופן שאינו משתמע לשתי פנים, כי המנוחים נפרדו לכל
18 המאוחר בשנת 1997 וממועד זה ועד פטירת המנוחה הם חיו בנפרד, ניהלו
19 משק בית נפרד ולא היה ביניהם קשר זוגי כלשהו. כאמור, אין מחלוקת, כי
20 בשנת 1997 נפרדו דרכיהם של המנוחים, המנוח עבר להתגורר בדירה אותה
21 שכר ואילו המנוחה המשיכה להתגורר בדירה שלה, שבה התגוררו המנוחים
22 עד אותה עת. הצדדים אף חתמו במועד הפרידה על הסכם גירושין הנושא
23 תאריך 8.9.1997 שבו הצהירו, כי **"נשואי הצדדים לא עלו יפה, והם הגיעו**
24 **למסקנה, כי נבצר מהם להמשיך ולקיים חיי משפחה תקינים, וברצונם**
25 **להתגרש זמ"ז ממועד מוקדם ככל שניתן"**. הצדדים הגישו את ההסכם
26 לאישור בית הדין הרבני, שילמו אגרה בסכום של 100 ₪, וביקשו לזמנם
27 לדיון לצורך אישורו. בעקבות הגשת הסכם הגירושין לאישור בית הדין

בית המשפט המחוזי בנצרת בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

15 פברואר 2021

עמ"ש 39823-04-20 ל.פ.נ' ג.מ.ז"ל ואח'

תיק חיצוני:

1 הרבני נקבע מועד לדיון במעמד הצדדים, אך מחמת מחלתה של המנוחה היא
2 לא יכולה הייתה להתייצב לדיון, ועל כן ביקשה לדון בבקשת הגירושין
3 בהעדרה. המנוחה אף שלחה מכתב לבית הדין הרבני הנושא תאריך
4 20.11.1997 ובו הודיעה שבשל מצבה הרפואי אין באפשרותה להתייצב לדיון
5 ואם קיים צורך בחתימתה על מסמכים כלשהם לצורך אישור הסכם
6 הגירושין, היא מבקשת שהמסמכים יישלחו אליה בדואר.

7 מעיון בחומר הראיות שהונח לפתחו של בית המשפט קמא עולה, כי לאחר
8 הפרידה לא חזרו המנוחים לחיות יחד, המנוחה חיה במשך כל השנים בגפה
9 בבית שהיה בבעלותה, הייתה מוזנחת, אף אחד לא טיפל בה, וזאת עד שבית
10 המשפט לענייני משפחה כפה עליה, כפי שיובא להלן, לשהות בבית אבות בשל
11 התדרדרות חמורה במצבה הרפואי, הפיזי והנפשי.

12 כך, בתעודת רופא שבדק את המנוחה בביתה ביום 21.10.2003 נרשם: "חיה
13 בגפה בדירה לא מאווררת, אוגרת הרבה מאוד ציוד מה שמהווה סכנה
14 מבחינת סביבה בטוחה, מרותקת למיטה וזקוקה לטיפול 24 ש'... הנ"ל
15 מהווה סכנה בריאותית לחייה ועליה לשהות במוסד שבו תקבל את הטיפול
16 הראוי". בתיקה הרפואי של המנוחה קיים תיעוד על ביקור בית שערכה
17 אחות באותו יום שבו ביקר אצלה רופא (21.10.2003) ובתיעוד זה נרשם:
18 "המטופלת מוזנחת, הבית מוזנח, מתגוררת לבד. הבעל לשעבר לא רוצה
19 לטפל בה...".

20 בדו"ח סוציאלי (אינו נושא תאריך) שנערך בעקבות ביקור בבית המנוחה
21 נרשם: "בעבר עבדה כעובדת ניקיון, גרושה בפעם שנייה. מנישואין
22 ראשונים יש שתי בנות בחו"ל. מנישואים שניים אין ילדים.... זקוקה
23 לסיוע בכל תפקודי ה-ADL, מתהלכת בקושי, אינה שולטת על הצרכים,
24 נעזרת בטיטולים. אישה לא קלה...לאורך כל התקופה קושי רב לאפשר
25 למטופלת לעבוד אצלה ... ניכר שאין טיפול בבית. בעלה לשעבר מסייע לה
26 כמיטב יכולתו".

בית המשפט המחוזי בנצרת בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

15 פברואר 2021

עמ"ש 20-04-39823 ל.פ.נ' ג.מ.ז"ל ואח'

תיק חיצוני:

1 בתיקה הרפואי של המנוחה קיים תיעוד לביקור בית שערך רופא קופ"ח
2 בביתה של המנוחה ביום 11.3.2004 ושבנו נרשם: "נפיחות בקרסוליים,
3 רגליים כחולות עם פצעים בכפות הרגליים, פצע שטחי בקרסול ימין, יש
4 לציין שהפצעים על רקע טיפול הגייני ירוד. הבית מאוד מוזנח, ריח לא
5 נעים של שתן בבית".

6 בתיק הרפואי קיים תיעוד על ביקור בית שיזמה אחות בקופ"ח בביתה של
7 המנוחה ביום 8.4.2004 שבו נרשם: "מתגוררת לבד. הבית לא מסודר,
8 מלוכלך ומסריח, כל החדרים מלאים בחפצים, אין מקום למעבר. הדז'וקים
9 על הרצפה. לא אוכלת ארוחות חמות כל היום. הבעלה לשעבר היה בא
10 ומטפל בה, אבל היום מסרה האישה (מטופלת) שאתמול רבה עם בעלה
11 והוא לא רוצה לטפל בה יותר..".

12 בתעודת רופא שבדק את המנוחה בביתה ביום 16.5.2004 נרשם: "מתגוררת
13 לבד, הבית לא מסודר, מלוכלך ומסריח, כל החדרים מלאים בחפצים, אין
14 מקום למעבר".

15 בתסקיר שהגישו שירותי הרווחה לבית המשפט לענייני משפחה בנצרת ביום
16 19.5.2004 נרשם כדלקמן לעניין מערכת היחסים בין המנוחה והמנוח: "ג.ר.
17 ילידת 1924, בעבר הייתה נשואה פעמיים, מהנשואים הראשונים יש לה 2
18 או 3 בנות המתגוררות דרך קבע בחו"ל. הנישואים השניים ארכו 23 שנה
19 והסתיימו בגירושין ב- 1997, המידע לעיל נמסר על ידי הגב' ג.ר. עם
20 סתירות לגבי מספר הבנות". אשר למצב הבית בו התגוררה המנוחה נרשם:
21 "בביקור בית שערכתי ב- 30.12.03 ראיתי כי כל הדירה מלאה בשקיות
22 פלסטיק גדושות, כמות השקיות כל כך גדולה שכמעט ואין שטח רצפה
23 פנוי".

24 בעקבות התדרדרות במצבה הנפשי, הפיזי והבריאותי של המנוחה ובעקבות
25 ההזנחה החמורה שממנה סבלה והסכנה שנשקפה לחייה בשל כל אלה הורה

בית המשפט המחוזי בנצרת בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

15 פברואר 2021

עמ"ש 20-04-39823 ל.פ.נ' ג.מ.ז"ל ואח'

תיק חיצוני:

1 בית המשפט לענייני משפחה בהחלטה מיום 27.5.2004 על אשפוז המנוחה
2 בבית אבות, שם היא שהתה עד יומה האחרון.
3 15. מהתיעוד שהובא לעיל עולות באופן חד משמעי העובדות שלהלן: ראשית,
4 מאז נפרדו המנוחים בשנת 1997 הם חיו בנפרד, לא קיימו משק בית משותף
5 ולא חיו כבני זוג; שנית, המנוחה חיה לאורך כל השנים בגפה, היא הייתה
6 מוזנחת ולא מטופלת, אך לעתים המנוח היה עוזר לה אם כי באופן מינורי
7 ומתי שרצה; שלישית, המנוחים לא ראו את עצמם כבני זוג, הם התייחסו
8 לעצמם כבני זוג גרושים ופרודים וכך הם אף כינו את עצמם בשיחות עם
9 גורמי הרווחה והטיפול. עובדות אלה מובילות למסקנה שאין בלתה
10 שהמנוחים לא היו בני זוג, לפחות מאז שנת 1997.

11

12

מקור הכספים

13 16. בית המשפט קמא קבע כי לא הוכח בפניו מקור הכספים שעברו לחשבון
14 המשותף וכי "בשאלה זו לא עלה בידי בית המשפט אינו יכול לקבוע ממצא
15 שיפוטי" (כך במקור). בית המשפט הוסיף וקבע, כי הכספים אמנם עברו
16 לחשבון המשותף מהחשבון הפרטי של המנוחה בשנת 2003, אך מאחר
17 שבאותה עת היו המנוחים בני זוג תקופה העולה על 29 שנים לא ניתן לשלול
18 את האפשרות שמדובר בכספים שנצברו על ידי שני בני הזוג. על סמך קביעות
19 אלה הגיע בית המשפט קמא למסקנה כי מדובר בכספים בבעלות משותפת.

20 אין בידי לקבל קביעות אלה. כפי שהובא לעיל, במועד העברת הכספים
21 מהחשבון הפרטי של המנוחה לחשבון המשותף (13.7.2003) המנוחים לא היו
22 בני זוג לפחות במשך תקופה של שש שנים. במשך תקופה זו ניהל כל אחד
23 מהמנוחים משק בית משל עצמו, הם לא היו קשורים כלכלית אחד לשני, ולא
24 היה דבר משותף ביניהם, למעט עזרה מינורית שנתן המנוח לעתים ובמועדים

בית המשפט המחוזי בנצרת בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

15 פברואר 2021

עמ"ש 39823-04-20 ל.פ.נ' ג.מ.ז"ל ואח'

תיק חיצוני:

1 שהוא רצה בביצוע קניות ותשלומים עבור המנוחה בשל מצבה הרפואי.
2 מאחר שהכספים היו בחשבון הפרטי של המנוחה עובר להעברתם לחשבון
3 המשותף, ומאחר שהכספים עברו לחשבון המשותף כשש שנים לאחר
4 שהמנוחים נפרדו, ההנחה היא שמדובר בכספים של המנוחה בלבד ואין
5 בסיס לקביעה כי מדובר בכספים משותפים. לא הובאה בפני בית המשפט כל
6 ראיה כי כספים אלה נצברו בתקופת החיים המשותפים שהסתיימו לכל
7 המאוחר בשנת 1997, ואין ראיה או עדות כי במועד הפרידה של בני הזוג
8 בשנת 1997 החזיקה המנוחה בסכום זה.

9 בית המשפט אף לא צריך היה להידרש לשאלה כיצד צברה המנוחה את
10 הסכום שהיה בחשבונה הפרטי עובר להעברתו לחשבון המשותף. כאמור, בני
11 הזוג חתמו על הסכם גירושין בשנת 1997, שבו הצהיר המנוח, כי אין לו
12 תביעות או דרישות כספיות, ממוניות או קנייניות כלשהן מהמנוחה ומנגד
13 המנוחה וויתרה על כל זכות או תביעה שיש לה נגד המנוח ואשר נובעת
14 מקשר הנישואין ביניהם. אף שהסכם הגירושין לא אושר בסופו של יום,
15 הצדדים פעלו על פיו, כל אחד מהם ניהל משק בית נפרד, לא הגישו תביעות
16 ממנויות או רכושיות האחד נגד השני, ולאורך כל השנים לא הייתה למנוח
17 טענה או תביעה נגד המנוחה בכל הקשור לכספים שנותרו בחזקתה. על כן,
18 אף אם היה מוכח בפני בית המשפט קמא כי הכספים נצברו במהלך החיים
19 המשותפים, ואין ראיה שכך הדבר, לא היה בעובדה זה כדי לפגוע בזכותה
20 הבלעדית של המנוחה בכספים אלה.

21 העברת הכספים לחשבון המשותף

22 17. השאלה האחרונה שנותר לדון בה היא, האם יש לראות בהעברת הכספים
23 לחשבון המשותף בשנת 2003 מתנה שהמנוחה נתנה למנוח במחצית הסכום.
24 בית המשפט ענה על שאלה זו בחיוב. לשיטת בית המשפט קמא, אף אם
25 מדובר בכספים שהיו בבעלות המנוחה בלבד, הרי מאחר שמדובר בהעברה
26 לחשבון משותף של בני זוג, ומאחר שבמועד העברת הכספים היו המנוחים

בית המשפט המחוזי בנצרת בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

15 פברואר 2021

עמ"ש 39823-04-20 ל.פ.נ' ג.מ.ז"ל ואח'

תיק חיצוני:

1 בני זוג תקופה של כ- 29 שנים, חזקה שהמנוחה התכוונה לתת למנוח מחצית
2 הסכום, חזקה שלא נסתרה.

3 18. בטרם אתן תשובה לשאלה שהובאה בפסקה הקודמת אפרט להלן את
4 העובדות הרלבנטיות ושהוכחו בפני בית המשפט קמא. ביום 13.7.2003
5 הועבר סכום של כ- 3.3 מיליון ₪ מחשבונה הפרטי של המנוחה לחשבון
6 המשותף של המנוחים. ביום 13.10.2003, קרי כשלושה חודשים לאחר
7 העברת הכספים לחשבון המשותף, העביר המנוח את כל הסכום לחשבונו
8 הפרטי. ביום 11.3.2004 העביר המנוח את הסכום בחזרה לחשבון המשותף.
9 לא הובאו בפני בית המשפט קמא ראיות בשאלה מי ביצע את ההעברה
10 מהחשבון הפרטי לחשבון המשותף, לא הובאו ראיות בשאלה מדוע בוצעה
11 ההעברה, לא הובאו ראיות בשאלה מדוע המנוח העביר את כל הסכום
12 לחשבונו הפרטי ומדוע השיב את הסכום לחשבון המשותף כשישה חודשים
13 לאחר שהסכום עבר לחשבונו הפרטי. הטעם לכך הוא שבמועד שמיעת
14 הראיות בתיק אף אחד מהמנוחים לא היה בחיים.

15 בניגוד לגישתו של בית המשפט קמא, אינני סבור כי עובדות אלה מקימות
16 חזקה כי המנוחה התכוונה לתת למנוח מתנה במחצית הסכום. ראשית, לא
17 הייתה בפני בית המשפט ראיה שעל פיה ניתן לקבוע כי המנוחה היא זו
18 שביצעה את ההעברה. כפות המאזניים בעניין זה נותרו מעוינות. בהעדר
19 ראיה באשר לגורם שביצע את הפעולה, לא ניתן לקבל את הקביעה כי חזקה
20 שהמנוחה התכוונה לתת למנוח מתנה, שכן כלל אין הוכחה כי המנוחה היא
21 זו שביצעה את ההעברה. זאת ועוד, אם נדקדק במסמכים הרפואיים ודיווחי
22 גורמי הרווחה כפי שהובאו לעיל, ספק רב אם מצבה הבריאותי, הפיזי
23 והנפשי של המנוחה אפשרו לה בשנת 2003 לבצע את ההעברה. שנית וכפי
24 שהובא לעיל, במועד ביצוע ההעברה המנוחים לא היו בני זוג ועל כן, חזקת
25 המתנה בין בני משפחה אינה מתקיימת. בהתאם להלכה הפסוקה, העברת
26 כספים בין אנשים שאינם בדרגת קרבה ראשונה מקימה חזקה שאין המדובר

בית המשפט המחוזי בנצרת בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

15 פברואר 2021

עמ"ש 39823-04-20 ל.פ.נ' ג.מ.ז"ל ואח'

תיק חיצוני:

- 1 במתנה אלא בהעברה לצרכים אחרים, כגון הלוואה, נאמנות וכדו' (ראו: 2 רע"א 8068/16 שרה קטן נ' אילן כהן (25.1.2018)). על כן, עצם העברת 3 הסכום לחשבון המשותף, אף אם היה מוכח כי בוצעה על ידי המנוחה, אינה 4 יוצרת חזקה שהמנוחה התכוונה לתת למנוח מתנה במחצית הסכום. 5 שלישית, אילו המנוחה התכוונה לתת למנוח מתנה במחצית הסכום, מדוע 6 לא העבירה מחצית הסכום לחשבונו הפרטי של המנוח ומדוע הסכום במלואו 7 הועבר מחשבונה לחשבון המשותף. נזכיר, בתקופה זו המנוחים לא ניהלו 8 משק בית משותף, לא הייתה התנהלות כלכלית משותפת ביניהם ועל כן, אין 9 היגיון בהעברת הסכום במלואו לחשבון המשותף אילו התכוונה המנוחה 10 לתת למנוח מתנה במחציתו. רביעית, התנהלות המנוח לאחר העברת הסכום 11 לחשבון המשותף אף היא מכרסמת בטענה כי המנוחה התכוונה לתת למנוח 12 מתנה במחצית הסכום. אילו התכוונה המנוחה לתת למנוח מתנה במחצית 13 הסכום, מדוע העביר המנוח את מלוא הסכום מהחשבון המשותף לחשבונו 14 הפרטי ומדוע העבירו חזרה לחשבון המשותף. אילו היה ממש בטענת 15 המשיבים שהמנוחה התכוונה לתת למנוח מתנה במחצית הסכום, היה על 16 המנוח להעביר מחצית הסכום, ולא כולו, לחשבונו הפרטי ואם כבר העביר 17 את מלוא הסכום בטעות לחשבונו הפרטי, הוא היה צריך להחזיר רק את 18 מחציתו לחשבון המשותף או לחשבונו הפרטי של המנוחה.
- 19 19. סיכומם של דברים, מהראיות שהונחו בפני בית המשפט עולה באופן שאינו 20 משתמע לשתי פנים, כי הכספים שהועברו לחשבון המשותף הם כספים של 21 המנוחה שהיו בחשבונה הפרטי עובר להעברתם לחשבון המשותף, וכי לא היו 22 למנוח זכויות כלשהן בכספים אלה. אין מקום להחיל במקרה זה את חזקת 23 המתנה בין בני משפחה ואין להסיק מנסיבות העברת הסכום לחשבון 24 המשותף קיומה של חזקה שהמנוחה התכוונה לתת למנוח מתנה במחצית 25 הסכום. על כן, מלוא הסכום אשר נמצא בחשבון המשותף היה בבעלות 26 המנוחה במועד פטירתה ועבר בירושה ליורשיה על פי דין. בהתאם לצו 27 הירושה המתוקן שניתן בעקבות פסק הדין של בית משפט זה בהליך הקודם

בית המשפט המחוזי בנצרת בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

15 פברואר 2021

עמ"ש 39823-04-20 ל.פ.נ' ג.מ.ז"ל ואח'

תיק חיצוני:

- 1 בעניין אופן חלוקת עיזבונה של המנוחה, זכאי המנוח ל- 25% מהעזבון
2 ושאר העזבון מתחלק בין בנותיה של המנוחה בחלקים שווים. על כן, יורשי
3 המנוח יקבלו 25% מהסכום בניכוי הסכום שכבר קיבל המנוח ואילו יתרת
4 הסכום תועבר למערערת ולמשיבה מס' 3 בחלקים שווים ביניהן.
- 5 20. על כן, אציע לחבריי לקבל את הערעור כאמור בסעיף 19 לעיל ולחייב את
6 המשיבים 1 ו- 2 לשלם למערערת הוצאות משפט ושכ"ט עו"ד בשתי
7 הערכאות, בסכום כולל של 40,000 ₪.

10 ערפאת טאהא, שופט

11

12

השופט ש' אטרש - אב"ד

13

אני מסכים.

14

15

16

17 שאהר אטרש, שופט בכיר

18

19

השופטת ת' נסים שי

20

21

קראתי את חוות הדעת של חברי השופט טאהא ודעתי שונה.

22

הואיל וחברי נדרש בהרחבה לעובדות, אין צורך לחזור עליהן.

בית המשפט המחוזי בנצרת בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

15 פברואר 2021

עמ"ש 39823-04-20 ל.פ.נ' ג.מ.ז"ל ואח'

תיק חיצוני:

1 בתמצית בלבד, אציין כי המנוחים נישאו זה לזו בשנת 1974 וכי חיו יחדיו לכל
2 הפחות עד לשנת 1997. אז ערכו הסכם גירושין אך בפועל לא התגרשו, ונותרו
3 נשואים עד פטירתם.

4 אין עוררין על כך שהכסף היה בחשבון פרטי של המנוחה ושהמנוח אישר שאין לו
5 תביעות כספיות כלפיה בעת הפרידה. יחד עם זאת, למסקנת בית המשפט קמא
6 ביחס לבעלות בכספים מספר אדנים אשר אינם עומדים בסתירה לאמור, ובאלה לא
7 ראיתי כי נפלה שגגה המצדיקה התערבות.

8 ראשית, לא מצאתי בתיק קמא ראיה כלשהי על מועד פתיחת החשבון בנפרד (חשבון
9 המנוחה ממנו הועברו הכספים). בהינתן זאת, ולפי שלא הוכח (ועל המערערת היה
10 להוכיח) כי החשבון נפתח עובר לנישואי המנוחים, הרי שמדובר בחשבון שממילא
11 למנוח זכויות בו מכוח הוראת סעי' 5(א) לחוק יחסי ממון, התשל"ג – 1973.

12 יתרה מכך, בית המשפט קמא לא הצליח לקבוע ממצא עובדתי ביחס למקור הכסף
13 בחשבונה של המנוחה. לקביעתו לא הובאה כל ראיה שניתן לסמוך עליה ממצא כי
14 מי מהמנוחים יכול היה לצבור סכומים בסך האמור, קל וחומר המנוחה לבדה. בתוך
15 כך דחה בית המשפט קמא הסברים שהוצעו ביחס לירושה שקיבלה המנוחה מבעלה
16 הקודם או אביה, או כי מדובר בכספים שהתקבלו בנאמנות עבור בתה. העובדה כי
17 במועד העברת הכספים היו המנוחים בני זוג כבר 29 שנים, תומכת יותר במסקנה כי
18 מדובר ברכוש שצברו במשותף ולא רכוש שצבר מי מהם בנפרד. במיוחד מתחזקת
19 מסקנה זו נוכח העובדה המוכחת כי גם המנוח הפקיד כספים בחשבון המנוחה
20 בנפרד (סעי' 26 לפסק הדין). קרי, הצדדים התנהלו באופן שגם חשבון זה שרת את
21 התא המשפחתי.

22 שנית, ואפילו הייתי קובעת כי מדובר בכספים שהמנוחה צברה טרם נישואיה
23 למנוח, דעתי היא כי בהעברתם לחשבון המשותף היה למצער משום מתנה מוגמרת
24 למנוח. בית המשפט קמא קבע כממצא עובדתי כי המנוחה הייתה כשירה לקבל
25 החלטות במועד העברת הכספים (אף אם מצבה הרפואי כעולה מהתיעוד הרב
26 שצורף לא היה בכי טוב). כאמור, היא יכולה הייתה ליצור קשר עם הבנק לשם

בית המשפט המחוזי בנצרת בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

15 פברואר 2021

עמ"ש 20-04-39823 ל.פ.נ' ג.מ.ז"ל ואח'

תיק חיצוני:

1 ביצוע ההעברה הכספית ומה שעשתה עשתה מדעת ומרצון חופשי, ואיש לא הוכיח
2 אחרת.

3 יתרה מכך, העובדה היא, שלמרות שלכאורה המנוחים כבר לא היו בני זוג ב 2003,
4 המנוחה בחרה להעביר את הכסף שהיה בחשבון פרטי ובחזקתה בלבד, לחשבון
5 משותף שגם למנוח הייתה חזקה קניינית בו.

6 אין חולק על כך שגם לאחר הפרידה, הקשר בין המנוחים נמשך. בניגוד לחברי, איני
7 סבורה שהציטוטים שהובאו מעידים על סיוע "מינורי" מצד המנוח. יתירה מזו,
8 נראה שהוא היה אחד היחידים מלבד שירותי הרווחה שפקד אותה באותן שנים.
9 במצבה המוזנח ובהינתן הקושי להשפיע עליה, אין מדובר בדבר של מה בכך. חיזוק
10 לכך נמצא בעובדה שגם בהמשך, בהיותה בבית אבות, המנוח המשיך לבוא ולטפל
11 בה, והיא בחרה בו (בהכרה גמורה) להיות האפוטרופוס שלה, ואף אמרה בפה מלא
12 כי כספה הוא כספו (ראה סעי' 40 לפסק הדין). לטעמי, המנוחים שימרו בחייהם
13 אלמנטים של זוגיות, שנוספו על עצם העובדה שמעולם לא התגרשו פורמלית.

14 וגם זאת ראיתי להוסיף - הכסף היה בחשבון המשותף משנת 2003, והמסקנה כי
15 המנוח (לכאורה) הונה את המנוחה ונטל את כספה לחשבון המשותף הינה לטעמי
16 מרחיקת לכת וטעונה ראיות כבדות משקל. לכאורה, ככל שכך היה הדבר, הרי
17 שהמנוח היה יכול למשוך את הסכום כולו או חלקו ולנתק כל קשר עם המנוחה.
18 בפועל, הוא דווקא המשיך לטפל בה במסירות רבה (ר' הדוחות הסיעודיים). לפיכך,
19 סוגיית העברת מלוא הסכום לחשבונו הפרטי והחזרתו היא בלתי רלבנטית.

20 האפשרות האלטרנטיבית שמעלה חברי, כי לו רצתה המנוחה לתת למנוח מתנה אזי
21 יכלה להעביר לחשבונו הפרטי רק מחצית מהסכום, היא רק אפשרות אחת. אפשרות
22 אחרת היא שרצתה שהסכום יהיה זמין לשניהם לכל מטרות, ושאוכלי אף יישאר
23 בחזקתו במקרה שתלך לעולמה.

24

25

בית המשפט המחוזי בנצרת בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

15 פברואר 2021

עמ"ש 20-04-39823 ל.פ.נ' ג.מ.ז"ל ואח'

תיק חיצוני:

1 אשר על כן, לו דעתי תשמע, יידחה הערעור והמשיבים יישאו בהוצאות המערערים
2 בסך של 15,000 ₪.

3

תמר נסים שי, שופטת

4

5

6 הוחלט אפוא, ברוב דעות, כאמור בפסק דינו של כב' השופט ע' טאהא.

7

8 אנו מתירים את פרסום פסק הדין ללא פרטים מזהים.

9

10 ניתן היום, ג' אדר תשפ"א, 15 פברואר 2021, בהעדר הצדדים.

11

12

13

תמר נסים שי,
שופטת

ערפאת טאהא,
שופט

שאהר אטרש – אב"ד
שופט בכיר

14